

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5To/184/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2122011087
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 05. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Kristína Ferencziová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2024:2122011087.4

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Kristíny Ferencziovej a sudcov JUDr. Martina Žovinca a Mgr. Michala Polláka, v trestnej veci obžalovaného A. A. pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona, o odvolaní prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 30.5.2023, č.k. 0T/116/2022-127, na verejnom zasadnutí konanom dňa 9.5.2024 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie prokurátora Okresnej prokuratúry Trnava zamietá.

odôvodnenie:

- Napadnutým rozsudkom Okresný súd Trnava zo dňa 30.5.2023, č.k. 0T/116/2022-127 rozhodol tak, že pri nezmenenom výroku o vine a náhrade škody uvedených v rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 21.7.2022, sp.zn. 0T/116/2022 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave zo dňa 2.2.2023, sp.zn. 5To/121/2022 odsúdil A. A. podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona s prihliadnutím na § 36 písm. j), písm. l) Trestného zákona a § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) mesiace. Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienenečne odložil a podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona obžalovanému určil skúšobnú dobu v trvaní 2 (dva) roky. Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona obžalovanému uložil aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu v trvaní 2 (dva) roky.
- Spomínaným rozsudkom Okresného súdu Trnava zo dňa 21.7.2022, sp.zn. 0T/116/2022 bol obžalovaný A. A. uznaný za vinného, že dňa 22.05.2022 v čase o 01:40 hod. viedol ako vodič osobné motorové vozidlo značky Hyundai i30, evidenčného čísla: B., v Trnave na ulici A. Kubinu, po parkovisku pred bytovým domom č. XX, pričom pri cúvaní na parkovacie miesto narazil do zaparkovaného vozidla značky Ford Focus evidenčného čísla B., bezprostredne po dopravnej nehode bol kontrolovaný hliadkou PMJ Trnava, pričom pri kontrole bol dňa 22.05.2022 v čase o 01:52 hod. podrobený dychovej skúške na zistenie alkoholu v dychu prístrojom AlcoQuant 6020 plus, sériového čísla: A410065, s pozitívnym výsledkom 0,83 mg/l alkoholu v dychu (v prepočte 1,73 ‰) a opakovanej dychovej skúške, ktorú vykonal v čase o 02:25 hod. s pozitívnym výsledkom 0,78 mg/l alkoholu v dychu (v prepočte 1,63 ‰), teda vykonával v stave vylučujúcom spôsobilosť, ktorý si privodil vplyvom návykovej látky činnosť, pri ktorej by mohol ohroziť život alebo zdravie ľudí, alebo spôsobiť značnú škodu na majetku, čím spáchal prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona.
- Výrok o vine obžalovaného a výrok o náhrade škody nadobudol právoplatnosť rozhodnutím Krajského súdu v Trnave zo dňa 2.2.2023, sp.zn. 5To/121/2022. Ten zrušil v odvolacom konaní len výrok o treste obžalovaného.
- Proti tomuto rozsudku (rozhodnutiu o treste) podal prokurátor, ihneď po jeho vyhlásení, na hlavnom pojednávaní odvolanie, a to do výroku o treste. Obžalovaný sa na hlavnom pojednávaní vzdal práva na podanie odvolania, aj za osoby oprávnené podať odvolanie v jeho prospech.
- Podané odvolanie odôvodnil prokurátor podaním, v ktorom uviedol nasledovné (citácia):

„Predmetný rozsudok považujem za nesprávny, a to čo do výroku o treste. Napadnutý rozsudok považujem za nesprávny z týchto dôvodov : Intervenujúci prokurátor na hlavnom pojednávaní v rámci záverečnej reči navrhol obžalovanému uložiť trest prepadnutia veci - osobného motorového vozidla značky Hyundai i30 s evidenčným číslom B., r. v. 2009, a to podľa § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona za súčasného uloženia trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlo každého druhu v trvaní 2 (dva) roky. Súd v rámci odôvodnenia napadnutého rozsudku v časti týkajúcej sa výroku o treste, konkrétne k návrhu prokuratúry na rozhodnutie o treste prepadnutia veci uviedol, že súd tento druh trestu neuložil, pretože vzhľadom na osobné a majetkové pomery páchatel'a a na okolnosti a následky skutku by bolo ukladanie tohto trestu absolútne neprimerané. Obžalovaný sa až na dva nie závažné priestupky na úseku dopravy doposiaľ nedopustil žiadnej protiprávnej činnosti. Dokázal sa začleniť do cudzokrajnej spoločnosti, keď sa naučil slovenský jazyk a v podstate od príchodu na Slovensko pracuje - je zamestnaný. Vlastní iba motorové vozidlo vyrobené v roku 2009 a nadobudnuté za sumu vo výške 3.000,- EUR, ktoré si podľa vlastných slov našetril. Takáto forma postihu by bola neprimerane prísna, pretože obžalovaný potrebuje motorové vozidlo pri bežných činnostiach a nielen z rozmaru. Aj keď by bolo možné argumentovať, že do práce a z práce sa možno presúvať aj verejnou dopravou, nič to nemení na fakte, že by takýmto postihom bolo obžalovanému krajne a zbytočne zasiahnuté do jeho súkromného a rodinného života. Rovnako tak ukladanie trestu nesmie byť samoúčelné, t. j. nie je dôvod ukladať trest prepadnutia veci len preto, že takýto druh trestu je v danej veci možné uložiť. S ohľadom na relatívne nízku závažnosť spáchaného skutku a osobu páchatel'a sú podľa názoru súdu podmienený trest odňatia slobody a trest zákazu činnosti nanajvyš postačujúce na zabezpečenie individuálne a generálne preventívnej a aj represívnej funkcie trestu.

S vyššie prezentovaným názorom súdu sa nestotožňujem a mám za to, že v danej veci sú splnené zákonné podmienky na uloženie trestu prepadnutia veci podľa § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona. Vo všeobecnosti je trest opatrením štátneho donútenia, ktoré v mene štátu, na základe a v medziach zákona ukladajú v predpísanom konaní na to povolané súdy páchatel'ovi za spáchaný trestný čin. V tejto definícii je vyjadrená zásada nulla poena sine lege, sine crimine, sine iudicio. Trest je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona. Tým je určená jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má podľa § 34 Trestného zákona pôsobiť na ochranu spoločnosti, tak pred páchatel'om trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabránenie v páchaní trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchovy k riadnemu životu) ako aj voči ďalším členom spoločnosti - potencionálnym páchatel'om, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie na ostatných členov spoločnosti). Ochrana spoločnosti sa pritom uskutočňuje dvoma prvkami, a to prvkom donútenia (represie) a prvkom výchovy. Oba prvky sa uplatňujú zásadne súčasne, pričom treba mať na zreteli dôležitosť vzájomného pomeru medzi trestnou represiou a prevenciou. Spravodlivé a včasné uloženie trestu dáva ostatným členom spoločnosti najavo, že konanie, za ktoré bol uložený trest, je protiprávne a nežiaduce, varuje ich pred páchaním trestnej činnosti a posilňuje pocit právnej istoty a právneho štátu. Trestný zákon vychádza z jednoty individuálnej a generálnej prevencie, pričom obe tieto zložky sa navzájom dopĺňajú a podmieňujú. V treste je obsiahnuté aj spoločenské odsúdenie, negatívne ohodnotenie páchatel'a a jeho činu, a to tak právne ako aj etické.

Ďalším ustanovením, ktoré musí súd aplikovať pri úvahách týkajúcich sa ukladania trestu je § 34 ods. 4 Trestného zákona, podľa ktorého pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd generálne prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Súd pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadne aj na to, že páchatel' trestného činu získal trestným činom majetkový prospech; ak tomu nebránia majetkové alebo osobné pomery páchatel'a, alebo to nebude na ujmu náhrady škody, uloží mu s prihliadnutím na výšku tohto majetkového prospechu popri inom treste aj niektorý trest, ktorým ho postihne na majetku, pokiaľ mu takýto trest za splnenia podmienok podľa § 34 ods. 6 neuloží ako samostatný.

Požiadavka primeranosti trestu a jeho individualizácia tak núti súd prihliadnuť na okolnosti konkrétneho prípadu, na jeho zvláštnosti, a teda bráni mechanickému postupu súdu pri rozhodovaní o treste.

Zákonné vymedzenie trestov v § 32 Trestného zákona pritom predstavuje ich určitý systém, v ktorom sú tresty hierarchicky usporiadané. Hierarchické usporiadanie trestov má význam najmä z hľadiska odstupňovania ich citelnosti a závažnosti, ako aj z hľadiska záujmov, ktoré jednotlivé tresty postihujú. Prvým z uvedených je trest odňatia slobody, ktorý je jediným univerzálnym a najprísnejším druhom trestu, čo je vyjadrené aj úpravou trestných sadzieb v osobitnej časti Trestného zákona, kde sú pri jednotlivých trestných činoch uvedené len trestné sadzby trestu odňatia slobody. Znamená to, že trest odňatia slobody možno uložiť za každý trestný čin a vo výmere, ktorá je uvedená pri jednotlivých skutkových podstatách v osobitnej časti Trestného zákona. Trest odňatia slobody predstavuje najcitelnejší zásah

do základných práv a slobôd odsúdeného. Zámerom rekodifikácie Trestného zákona v Slovenskej republike, podľa dôvodovej správy, bola, okrem iného, aj idea ochrany práv a slobôd občanov, ich života, zdravia a majetku, vrátane ochrany demokratického zriadenia mimotrestnými prostriedkami, vychádzajúca zo subsidiárnej úlohy trestného práva. V oblasti trestných sankcií to iným slovom znamená zmeniť filozofiu ukladania trestných sankcií tak, aby v jej rámci bol trest odňatia slobody chápaný ako ultima ratio a široko využívať alternatívne sankcie a odklony, a to tak v záujme ochrany spoločnosti, ako aj pozitívnej motivácie páchateľa. Princíp ultima ratio tak vo vzťahu k trestu odňatia slobody vytvára pomerne široký priestor pre alternatívne tresty a prehlbuje zásadu humanizmu, ktorá je jednou zo základných zásad trestného práva hmotného. Alternatívnymi trestami pritom treba rozumieť všetky ostatné tresty okrem trestu odňatia slobody. Samotný Trestný zákon teda stanovuje hierarchické usporiadanie trestov, pričom trest prepadnutia veci s určitosťou predstavuje miernejší druh trestu ako trest odňatia slobody v rôznych modalitách, a preto tento druh trestu so súčasným trestom zákazu činnosti naplní účel trestu, keďže v takom prípade bude v pozadí vystupovať ako prvok represie (zabránenie v páchaní trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchovy k riadnemu životu), tak aj voči ďalším členom spoločnosti - potencionálnym páchateľom, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie na ostatných členov spoločnosti).

V tejto súvislosti možno ďalej uviesť, že ukladanie trestu by nemalo byť mechanické a formalistické v tom smere, že sa páchateľovi bez ohľadu na druh spáchaného trestného činu vždy ukladá len trest odňatia slobody v rôznych modalitách, hoci existuje dôvod na uloženie alternatívneho druhu trestu - napr. trest prepadnutia veci, ak tento príliehavejšie splní účel trestu pokiaľ ide o zabezpečenie individuálne a generálne preventívnej a represívnej funkcie trestu. Uvedené je nutné vykladať najmä v súlade s účelom trestu vo forme generálnej prevencie, nakoľko práve táto má pôsobiť smerom k ostatným členom spoločnosti tak, aby ostatní členovia spoločnosti jednoznačne vnímali, že za obdobné porušovanie spoločenských pravidiel môžu byť obdobným spôsobom odsúdení.

Nejde pritom o žiadne nóvum, ak skonštatujeme, že v súčasnej dobe je generálna prevencia pri tejto protiprávnej činnosti (trestnom čine ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 Trestného zákona) nedostatočná, keďže hrozba uloženia podmieneného trestu odňatia slobody nepredstavuje sama o sebe pre potenciálnych páchateľov v dnešnej dobe žiadne pôsobenie trestu smerom k ostatným členom spoločnosti.

Vzhľadom na uvedené mám za to, že ak obžalovaný A. A. dopustil prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona tým, že riadil svoje osobné motorové vozidlo, hoci bezprostredne predtým požil alkoholické nápoje, teda nešlo o tzv. zbytkový alkohol, a spôsobil dopravnú nehodu, pričom hneď potom „nafúkal“ vyše 0.80 mg/1 alkoholu v dychu s tým, že predmetné motorové vozidlo je v jeho výlučnom vlastníctve, obžalovaný je zamestnaný, slobodný a cudzinec, sú splnené všetky zákonné podmienky aj na uloženie trestu prepadnutia osobného motorového vozidla značky Hyundai i30 s evidenčným číslom B., r. v. 2009, a to podľa § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona. Pokiaľ ide o osobu obžalovaného, tento je občanom Srbskej republiky s tým, že je oboznámený s tým, že na území Slovenskej republiky je nulová tolerancia alkoholu v dychu pri vedení motorových vozidiel. Obžalovaný je pritom zamestnaný v spoločnosti Lear s priemerných mesačným zárobkom 1.000,- EUR netto (pozn. podľa zápisnice z hlavného pojednávania zo dňa 21.07.2022 a zápisnice o výsluchu obvineného z prípravného konania) a toho času má iba priateľku. Predmetné osobné motorové vozidlo pritom nadobudol asi pred jeden a pol rokom za sumu vo výške 3.000,- EUR, ktoré našetril za cca tri roky. Mám za to, že súd v danom prípade nesprávne vyhodnotil osobu obžalovaného a jeho pomery v zmysle ust. § 34 ods. 4 Trestného zákona. Uloženie trestu prepadnutia veci v danom prípade nie je ani neprimerané vzhľadom na osobné a majetkové pomery obžalovaného, keďže hodnota predmetného motorového vozidla činí sumu vo výške trojmesačného platu obžalovaného, teda sa nejaví byť neprimeraným k majetkovým pomerom obžalovaného.

V tejto súvislosti možno poukázať na ust. § 22 ods. 2 zákona č. 372/1990 Zb., podľa ktorého za vedie motorové vozidlo v stave vylučujúcom spôsobilosť viesť motorové vozidlo, ktorý si privodil požitím alkoholu, možno uložiť pokutu od 200,-EUR do 1.000,- EUR a zákaz činnosti do piatich rokov, v dôsledku čoho možno konštatovať, že ak za menej závažný skutok - priestupok možno uložiť pokutu až do výšky 1.000,- EUR, tak uloženie trestu prepadnutia veci v hodnote 3.000,- EUR určite nie je k spáchanému skutku v zjavnom nepomere k miere závažnosti prečinu v zmysle ust. § 60 ods. 6 písm. b) Trestného zákona. Práve v nadväznosti na uvedené nie je možné akceptovať tvrdenie súdu, že takýto druh trestu neprichádza do úvahy, pretože by bol vzhľadom na relatívne nízku závažnosť spáchaného skutku neprimerane prísny. Práve kritérium v zmysle ust. § 60 ods. 6 písm. b) Trestného zákona sa vyhodnocuje výlučne pri prečinoch. To znamená, že za mieru závažnosti sa tu pokladá materiálny znak (materiálny korektív) prečinu podľa § 10 ods. 2 Trestného zákona, a preto ak je z hodnotenia všetkých okolností

prečinu v zmysle § 1 O ods. 2 Trestného zákona zrejme, že by bolo ukladanie tohto trestu zbytočné, vzhľadom na nízku hodnotu veci a mieru závažnosti prečinu, trest prepadnutia veci sa neuloží (napr. pri trestnom čine podávania alkoholických nápojov podľa § 175 Trestného zákona nie je potrebné uložiť trest prepadnutia veci na fľašu whiskey, z ktorej sa nalievalo), prípadne v opačnom garde.

Na tomto mieste je následne vhodné uviesť, že súd musí za preukázania splnenia podmienok podľa § 60 ods. 1 Trestného zákona uložiť tento trest. Táto povinnosť súdu vyplýva zo slovného spojenia „súd uloží“, resp. v prípade splnenia týchto podmienok ide o obligatórny následok protiprávnej činnosti. Jediná výnimka opierajúca sa o zmysel a účel tohto trestu nastáva v prípadoch ustanovených v § 60 ods. 6 Trestného zákona, no v posudzovanom prípade z napadnutého rozsudku, resp. z jeho odôvodnenia v žiadnom prípade nevyplýva, ako sa súd vysporiadal so všetkými okolnosťami spáchaného prečinu, ako ich posúdil a prečo, v dôsledku čoho nie je zrejme, na základe súd konštatuje, že hodnota veci je v zjavnom nepomere k miere závažnosti prečinu.

Súd v neposlednom rade nesprávne vyhodnotil, že obžalovanému „slúži ku cti“ skutočnosť, že sa dokázal začleniť do cudzokrajnej spoločnosti a naučil sa slovenský jazyk. Obžalovaný nie je občanom členského štátu EÚ a ak mieni zotrvať na území SR, mal by dodržiavať aj právny poriadok tejto krajiny. V neposlednom rade súd obžalovanému neuložil trest vyhostenia, v dôsledku čoho možno očakávať, že obžalovanému bude po právoplatnom odsúdení samostatne uložený aj administratívny trest vyhostenia v zmysle zákona č. 404/2011 Z. z.. Z uvedeného dôvodu potom v prípade, ak by bol obžalovanému uložený aj administratívny trest vyhostenia, možno dôvodne polemizovať o účelnosti podmieneného odkladu trestu odňatia slobody, keďže obžalovaný by v takom prípade nebol ani osobne prítomný na území SR. Rovnako za nepriliehavé možno považovať konštatovanie súdu, že takáto forma postihu by bola neprímerane prísna, pretože obžalovaný potrebuje motorové vozidlo pri bežných činnostiach a nielen z rozmaru. Je tomu tak z dôvodu, že obžalovanému bol súčasne uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlo každého druhu v trvaní 2 (dva) roky. Obžalovaný teda nebude môcť riadiť motorové vozidlá bez toho, aby sa dopustil protiprávneho konania a do práce a z práce sa bude musieť presúvať iným spôsobom ako tým, že bude osobne riadiť motorové vozidlo. Z týchto dôvodov navrhujem, aby Krajský súd v Trnave podľa § 321 ods. 1 písm. e) Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok Okresného súdu Trnava v časti výroku o treste a podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku vo veci sám rozhodol tak, že sa obžalovanému A. A. podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona a ust. § 36 písm. j), písm. 1), § 38 ods. 2, ods. 3 a § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona ukladá trest prepadnutia veci - osobného motorového vozidla značky Hyundai i30 s evidenčným číslom B., r. v. 2009, VIN:C. a podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona ukladá trest zákazu činnosť viesť motorové vozidlo každého druhu v trvaní 2 (dva) roky.“

6. Odvolací súd rozhodoval o odvolaní na verejnom zasadnutí. Prokurátor zotrval na podanom odvolaní. Obžalovaný navrhol odvolanie prokurátora zamietnuť, chcel by, aby sa mu auto vrátilo späť, pracuje a žije na Slovensku, chce tu zostať, prvýkrát sa mu niečo také stalo.

7. Podľa § 315 Trestného poriadku o odvolaní proti rozsudku okresného súdu rozhoduje krajský súd. O odvolaní proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu rozhoduje najvyšší súd.

8. Podľa § 316 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku:

1) Odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

2) Odvolací súd zruší napadnutý rozsudok a vec vráti súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, ak zistí, že

a) súd rozhodol v nezákonnom zložení,

b) obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby, alebo

c) hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

9. Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

10. Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

11. Podľa § 321 ods. 1 Trestného poriadku odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj

d) pre podstatné chyby konania, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzali, najmä preto, že boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci alebo právo obhajoby,

- e) pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení alebo preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie,
- f) ak vzniknú pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať alebo vykonať ďalšie dôkazy,
- g) ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona,
- h) ak je uložený trest neprimeraný, alebo
- i) ak je rozhodnutie o uplatnenom nároku poškodeného na náhradu škody v rozpore so zákonom.

12. Krajský súd v Trnave ako odvolací súd podľa § 315 Trestného poriadku preskúmal napadnutý rozsudok v zmysle § 316 Trestného poriadku a zistil, že nie je dôvod na zamietnutie odvolaní v zmysle § 316 ods. 1 Trestného poriadku, ani na zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku. Odvolanie podal prokurátor ako oprávnená osoba, v zákonnej lehote a proti výroku o treste, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný. Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku odvolací súd preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a dospel k týmto zisteniam a záverom.

13. V prvom rade je potrebné uviesť, že odvolací súd sa (vzhľadom na odvolanie prokurátora čo do výroku o treste), meritorne zaoberal len preskúmaním napadnutého výroku o treste.

14. Odvolací súd konštatuje, že napadnutým rozsudkom bol obžalovanému uložený trest odňatia slobody v trvaní 3 mesiace podmienene, t.j. jeho výkon podmienene odložil na skúšobnú dobu v trvaní dvoch rokov. Trestnú sadzbu uvedenú v § 289 ods. 1 Trestného zákona prvostupňový súd upravoval v jej hornej hranici, nakoľko správne zistil prevažujúcich pomer poľahčujúcich okolností v zmysle § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona, a preto znížil hornú hranicu trestnej sadzby o jednu tretinu na 8 mesiacov.

15. Podľa odpisu z registra trestov obžalovaného nebol tento doposiaľ súdne trestaný, priestupkovo bol riešený dvakrát za priestupky v doprave v roku 2022 (nerešpektovanie dopravnej značky a nesprávne parkovanie).

16. Odvolací súd je toho názoru, že okresný súd sa správne vysporiadal so všetkými okolnosťami dôležitými pre zákonné rozhodnutie o treste obžalovaného.

17. Berúc do úvahy všetky vyššie uvedené skutočnosti, že obžalovaný viedol doposiaľ riadny život (napriek dvom priestupkom v doprave menšej závažnosti vzhľadom na uložené pokuty vo výške 20 eur), že sa k trestnej činnosti priznával, a urobil vyhlásenie o vine, je trest uložený napadnutým rozsudkom vo výmere 3 mesiace, uložený pri dolnej hranici upravenej trestnej sadzby, z pohľadu odvolacieho súdu primeraný a zákonný. Rovnako správne rozhodol prvostupňový súd aj o uložení trestu zákazu činnosti.

18. Na rozdiel od prokurátora je odvolací súd toho názoru, že po zohľadnení osoby obžalovaného, jeho pomerov a možností jeho nápravy, ochranu spoločnosti pred páchatelom splní dostatočne uložený podmienkový trest. Ochrana spoločnosti pred páchatelmi takýchto trestných činov, a obžalovaného konkrétne, sa v tomto prípade istým spôsobom dosiahne uloženým trestom zákazu činnosti viesť motorové vozidla akéhokoľvek druhu. Možno konštatovať, že spáchanie prejednávaneho trestného činu predstavovalo ojedinelý exces v živote obžalovaného. Keďže obžalovaný sa dopustil spáchania prečinu a doposiaľ na neho nebolo vplývajúce žiadnou trestnoprávnou sankciou, nie je daný zákonný dôvod, ktorý by vylučoval dosiahnutie účelu trestu práve uložením podmienkového trestu odňatia slobody.

19. V rámci požiadavky primeranosti trestu zohráva významnú úlohu sudcovská individualizácia trestu, ktorá prakticky umožňuje naplnenie tejto požiadavky v konkrétnych prípadoch. Individualizácia trestu je prostriedkom dosiahnutia primeranosti trestu. Druh a výmera trestu musia byť súdom v každom konkrétnom prípade stanovené tak, aby zodpovedali všetkým zvláštnostiam daného prípadu. Medzi skutočnosťami, na ktoré by v záujme individualizácie trestu mal súd pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadať, patria napríklad spôsob spáchania činu a jeho následok, miera zavinenia, pohnútky, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, osoba páchatela, pomery páchatela (majetkové, osobné, rodinné pomery, zdravotný stav páchatela a jeho rodiny) či možnosť jeho nápravy. Tak ako pri rozhodovaní o vine, aj pri rozhodovaní o treste sa vnútorné presvedčenie súdu vytvára na základe logického úsudku, na zodpovednom a starostlivom zhodnotení každej z okolností prípadu individuálne aj v ich vzájomných súvislostiach a v súhrne. Požiadavka primeranosti trestu a jeho individualizácia tak núti súd prihliadať na okolnosti konkrétneho prípadu, na jeho zvláštnosti, a teda bráni mechanickému postupu súdu pri rozhodovaní o treste.

20. K trestu prepadnutia veci, a to motorového vozidla (Hyundai i30), ktorého uloženie navrhuje prokurátor, krajský súd poukazuje na ustanovenie § 60 ods. 6 Trestného zákona, ktoré predstavuje obmedzenia ukladania trestu prepadnutia veci z dôvodov, ktoré by spôsobili neúčelnosť tohto trestu. Okresný súd, na rozdiel od v poradí prvého rozhodnutia vo veci samej, sa správnym spôsobom vysporiadal s otázkou, či sú splnené podmienky uvedené v ustanovení § 60 ods. 6 Trestného zákona. Samotným účelom tohto trestu je zneškodnenie veci použitej na spáchanie trestného činu, zamedzenie

páchateľovi v páchaní ďalšej trestnej činnosti, prípadne odčerpanie výnosu z trestnej činnosti. Krajský súd je toho názoru, že uloženie trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá, spolu s uložením trestu odňatia slobody a určením skúšobnej doby, zamedzí páchatelovi v páchaní trestnej činnosti tým, že jednak mu je zakázané na určenú dobu vykonávanie činnosť, pri ktorej sa dopustil spáchania trestného činu, jednak tým, že bude obmedzený v pracovnom či osobnom živote tým, že má zakázané po určenú dobu viesť motorové vozidlá a jednak je počas skúšobnej doby vystavený kontrole súdu v tom zmysle, že vybočenie z medzí riadneho života počas skúšobnej doby môže byť vyhodnotené ako porušenie podmienok podmieneného odsúdenia a nariadenie výkonu trestu. Za týchto okolností, po prihliadnutí na osobu obžalovaného, má krajský súd za to, že takto uložené tresty (podmienečný trest odňatia slobody a trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá) bude ako následok spáchania trestného činu obžalovaný pociťovať ako dostatočnú ujmu. V plnom rozsahu tak možno bez potreby jeho opakovania odkázať na odôvodnenie rozhodnutia okresného súdu na strane 5 a 6, pričom v danom prípade závažnosť trestného činu premietnutá v zákonom ustanovenej trestnej sadzbe (0-1 rok) je v zjavnom nepomere k hodnote vecí, vo vzťahu ku ktorej navrhuje prokurátor uložiť trest prepadnutia.

21. Takto uložený trest odvolací súd považuje za spáchanú trestnú činnosť za zákonnú a primeranú. Vzhľadom na vyššie uvedené rozhodol odvolací súd tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia a odvolanie prokurátora ako nedôvodné zamietol.

22. Toto uznesenie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.